

Arrest

nr. 97 244 van 14 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 15 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. LOOS loco advocaat K. VERSTREPEN en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent afkomstig uit Tbilisi, Georgië. Uw broer, G. G. (...) (O.V. X) verblijft eveneens in België.

Uw problemen zijn ontstaan naar aanleiding van uw betrokkenheid bij de '7-november' organisatie, een niet-geregistreerde NGO die u samen met een dertigtal mensen in 2008 oprichtte. Deze organisatie keert zich tegen het huidige regime in Georgië en neemt deel aan betogingen. Deze '7-november' organisatie had eveneens een telefoonnummer dat mensen konden bellen als president X ergens opdook waarna de leden ter plaatse gingen om te betogen. De president had het echter niet begrepen op uw organisatie en dit betekende het begin van uw problemen.

Op 15 juni 2009 werd u tijdens een betoging in Tbilisi hardhandig uiteengedreven. U geraakte ernstig gewond en werd verzorgd door uw verwant die dokter is. Vervolgens werd u op 25 juni 2010, na

de publicatie van een artikel waarin uw vader geïnterviewd werd, opnieuw aangevallen. Een aantal mensen kwamen bij uw thuis langs en sloegen u zwaar. Ze wilden u in de auto duwen maar uw geroep alarmeerde de burens waardoor u kon ontsnappen. In 2010, ergens voor het overlijden van uw vader in september van dat jaar, werd u op straat aangevallen en naar het kerkhof Kukia gebracht. Daar werd u zwaar geslagen en bedreigd. Uw belagers stelden u vragen over uw broer, die eveneens lid was van de 7-november organisatie maar ook van de Labour-Party, en wilden dat u zou stoppen met uw activiteiten. Na een half uur lieten ze u achter, met een hoofdtrauma. Op 15 februari 2011 tenslotte werd u op straat door de politie meegenomen onder het mom van een drugscontrole, die dagelijks voorkwamen in Tbilisi. Toen u op het politiekantoor aankwam werden er u opnieuw vragen gesteld over uw broer en ze dreigden u te vermoorden zodat dit een signaal zou zijn voor anderen. Enkele uren later werd u terug vrijgelaten. Uw vriend en partijgenoot, D. D. (...), waarschuwde u dat u op een lijst stond van personen die gekidnapt en vermoord zouden worden. U besloot te vluchten en op 29 maart 2011 vertrok u per vliegtuig van Batumi naar Kiev, Oekraïne en vandaar reisde u verder naar Luik. Op 3 april 2011 kwam u in België aan en diende op 6 april 2011 uw asielaanvraag in.

Sinds uw verblijf in België heeft u nog steeds contact met uw familie en echtgenote in Georgië. Zij vertelde u dat er tweemaal gebeld werd door de politie die achter u vroeg. In februari 2011 vervoegde de '7 november-organisatie' de Samokalako Fronti, oftewel het 'civiele partij front' en voert sindsdien actie onder deze naam. In oktober 2011 was een Georgische delegatie te gast in Brussel, waaronder de voorzitter van de Samokalako Fronti. U bent lid van dit front.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, geboorteakte, diploma, wettelijke en religieuze huwelijksakten. Verder legt u de geboorteakte van uw kind voor, de overlijdensakte en identiteitskaart van uw vader, getuigenissen van uw buur en verwant, verklaringen van D. (...) en foto's van zijn recent bezoek in Brussel.

B. Motivering

U vreest dat u vermoord of onterecht in de gevangenis geplaatst zal worden bij een eventuele terugkeer naar Georgië omwille van uw problemen naar aanleiding van uw politieke betrokkenheid bij de '7-november' partij. U heeft echter belangrijke en essentiële aspecten van uw asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken.

Vooreerst stelt het Commissariaat-generaal vast dat u vaag blijft over essentiële elementen van uw asielrelaas. Zo verklaart u dat u besloot te vluchten nadat u van D. D. (...) te horen kreeg dat u op een lijst stond van personen die gekidnapt en vermoord gingen worden. (CGVS p. 16) Nu, u kan niet zeggen hoe D. (...) aan deze lijst kwam, noch kan u verklaren wie er nog op deze lijst stond, enkel dat het niemand was die u persoonlijk kende. (CGVS p. 16) Gezien het belang van deze lijst, en gezien het feit dat u verklaart dichte vrienden met D. D. (...) te zijn en hem recent in Brussel ontmoette, kan er verwacht worden dat u meer informatie over deze lijst, zijnde de reden dat u Georgië verliet, te weten kon komen. (CGVS p. 8 en 23) U stelt dat het gevoelige informatie was en dat u het niet kon vragen. (CGVS p. 23) Bovendien blijkt u amper informatie te hebben met betrekking tot andere personen van uw organisatie die net zoals u eventuele problemen kenden. U verklaart dat uw vriend M. V. (...) veroordeeld werd wegens afpersing, op basis van een verzonnen afperszaak. (CGVS p. 15) De persoon die hem van deze afpersing beschuldigde kan u niet weergeven, noch weet u wanneer M. (...) in de gevangenis belandde, ofwel 2009 ofwel 2010. (CGVS p. 15) Gevraagd of er nog andere personen van uw organisatie gearresteerd of berecht werden stelt u dat er vele mensen van uw organisatie zijn maar dat u enkel M. (...) kent. De anderen kent u niet. (CGVS p. 20) U herinnert de naam of achternaam niet meer van iemand van uw partij die gearresteerd werd. (CGVS p. 20) Uw vage kennis betreffende deze uiterst belangrijke informatie is niet aannemelijk gezien de precarie situatie waarin u zich zou bevinden. De problemen van andere leden van uw organisatie konden u immers een accuraat beeld geven van de omvang van problemen waarvan u ook het slachtoffer was. Daarenboven konden deze personen u misschien meer informatie geven over wie de organisatie belaagt of het doel ervan. Opmerkelijk is eveneens dat u geen antwoord kan geven waarom juist u vervolgd werd, gezien het feit dat dertig personen deze organisatie oprichtten. (CGVS p. 19) U stelt dat er sommige minder actief waren dan u, andere meer actief, u weet niet waarom u gevisieerd werd. (CGVS p. 19) Uw gebrek aan informatie betreffende de problemen van uw organisatiegenoten is hierdoor verder onaannemelijk. De eventuele problemen van de leden van deze organisatie konden u immers een antwoord geven op de reden waarom juist u vervolgd werd. De vaststelling dat u amper informatie blijkt te hebben betreffende het lot van uw organisatieleden en de lijst waarop uw naam te vinden zou zijn doet bijgevolg ernstig twijfelen aan de ernst en de geloofwaardigheid van de vervolgingen waarvan u beweert slachtoffer te zijn.

Daarenboven blijft u onaannemelijk vaag met betrekking tot de huidige toestand, en de huidige problemen van uw organisatie en zijn leden in Georgië. Zo denkt u dat er geen personen van de organisatie zijn opgepakt na uw vertrek, anders zou D. D. (...) het u wel verteld hebben. (CGVS p. 23) U kan niet zeggen of Samokalako Fronti, de partij waarbij uw organisatie zich aansloot en waarvan u lid bent, deelnam aan betogingen na uw vertrek. (CGVS p. 5 en 23) U was in België en kan het niet

exact zeggen maar u vermoedt van wel. (CGVS p. 23) Gevraagd of er nog belangrijke incidenten in Georgië voorgevallen waren, stelt u dat u niet naar Georgische televisiekanalen vanuit België kan kijken. (CGVS p. 24) U heeft geen kennis van dergelijke incidenten. (CGVS p. 24) U stelt dat er op 26 mei 2011 wel demonstraties waren in uw land maar of er personen van de '7-november' organisatie aanwezig waren kan u niet verklaren. (CGVS p. 24) U was er niet. (CGVS p. 24)

De ernst en de geloofwaardigheid van uw problemen wordt bijgevolg door uw geringe informatie, zowel betreffende de actuele problemen van de andere leden, alsook betreffende de huidige participatie van de '7-november' beweging/Samokalako Fronti in de huidige Georgische politiek, verder in vraag gesteld. Eveneens wordt getwijfeld aan uw politiek engagement, gezien de vaststelling dat u amper op de hoogte bent van de actuele politieke toestand in Georgië, alsook betreffende de acties van uw organisatie in uw herkomstland. Zo kon er verwacht worden dat u, gezien de aard van de vervolgingen in uw land, geïnteresseerd zou zijn in dergelijke zaken, temeer u vervolgd wordt omwille van uw politiek engagement. Daarenboven konden de huidige problemen die uw organisatie of zijn leden ondervonden, u een goede indicatie geven van de aard en intensiteit van de huidige staat van uw problemen in uw herkomstland. Uw desinteresse in de actuele toestand van zowel de organisatie als zijn leden, die mogelijks dezelfde problemen als u kennen in uw herkomstland, doet afbreuk aan de door u verklaarde ernst en geloofwaardigheid van uw problemen.

Daarenboven blijkt uw houding niet in overeenstemming te zijn met de problemen die u verklaarde gehad te hebben in uw herkomstland. Vooreerst verklaart u regelmatig samen te werken met de mensenrechtenorganisatie, Young Lawyers. (CGVS p. 22) U stelt dat u vaak met hen over de problemen in uw land praatte. (CGVS p. 22) Echter, u sprak niet met deze organisatie over uw eigen, persoonlijke problemen. Gevraagd waarom u deze problemen niet vermeldde bij de mensenrechtenorganisatie stelt u dat u zichzelf probeerde te beschermen en dat het nutteloos was. (CGVS p. 22) Gezien het feit dat u regelmatig in contact kwam met deze organisatie en gezien de aard en ernst van uw problemen, kon tenminste verwacht worden dat u uw eigen problemen aan deze organisatie zou melden. Via deze weg kon u immers mogelijks advies of informatie verkrijgen betreffende uw problemen en manieren om u te beschermen. Uw lakse houding in het aanspreken en informeren van deze mensenrechtenorganisatie doet verder twijfelen aan de ernst en geloofwaardigheid van uw problemen, temeer gezien uw contacten en de verklaarde problemen in Georgië waarvan u het slachtoffer was. Vervolgens stelt u per vliegtuig gevlucht te zijn uit Georgië. (CGVS p. 10) Opnieuw is uw ondoordachte en lakse houding onaannemelijk gezien de problemen die u gekend zou hebben in Georgië. U stelt immers dat u het land verliet aangezien u op een lijst, verkregen door D. D. (...), voorkwam van personen die gekidnapt en vermoord gingen worden omwille van hun politieke ideeën. (CGVS p. 16) Gezien dit uiterst concreet en reëel gevaar is het bijgevolg weinig waarschijnlijk dat u onder uw eigen naam per vliegtuig, zijnde één van de meest gecontroleerde manieren van reizen, Georgië zou verlaten waardoor de kans op detectie en arrestatie bijzonder groot was. (CGVS p. 10) Wederom wordt de geloofwaardigheid en de ernst van uw problemen in vraag gesteld. Tot slot is het opmerkelijk dat u, na uw laatste arrestatie op 15 februari 2011 waar u, lichtjes, geslagen werd en nadat u in het verleden meermaals gewond geraakte bij verscheidene incidenten, gewoon thuis verblijft tot aan uw vertrek op 29 maart 2011. (CGVS p. 16 en 21) Verwacht kan worden dat u, indien de feiten inderdaad zo ernstig waren als uit uw verklaringen afgeleid wordt en waarvan de lijst waarop uw naam zou voorkomen een indicatie was, een veilig onderkomen zou zoeken waar u tot aan uw vlucht kon verblijven. U verblijft echter bij uw thuis, de plaats waar u in het verleden reeds aangevallen werd. (CGVS p. 13) U verklaart uw lakse houding door te stellen dat u door de bouw van uw huis, kon horen als er personen naar boven zouden komen, waarna u naar de burens kon vluchten. (CGVS p. 22) Deze verklaring is niet aannemelijk voor het Commissariaat-generaal, gezien de ernst van de problemen die u kende in uw herkomstland. De ernst en de geloofwaardigheid van uw problemen wordt hierdoor verder aangetast.

Daarnaast konden de door u voorgelegde documenten bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw identiteitskaart, geboorteakte, diploma, huwelijksakten en de geboorteakte van uw kind bewijzen op voldoende wijze uw identiteit hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. De overlijdensakte en de identiteitskaart van uw vader stellen enkel zijn identiteit en zijn dood vast. De twee aanbevelingsbrieven van D. D. (...) bespreken de problemen die u gehad zou hebben in uw thuisland. (CGVS p. 8) Echter, gezien uw nauwe relatie met D. D. (...), u noemt hem een dichte vriend, kan er bijgevolg getwijfeld worden aan de objectiviteit van de inhoud van deze brieven. Deze redenering wordt door getrokken naar de getuigenissen van uw verwant, die u verzorgde na de gebeurtenissen van 15 juni 2009, en uw buur die eveneens spreekt over de incidenten van 25 juni 2009. Wederom valt het bestaan en de ernst van deze incidenten en de daaropvolgende gebeurtenissen moeilijk na te trekken, gezien uw nauwe band met de schrijvers van de brieven. De foto's die u neerlegt tonen tenslotte enkel u en uw broer in de aanwezigheid van D. D. (...) en een

Georgische delegatie in Brussel. De door u neergelegde documenten zijn dus niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen herstellen.

Omwille van bovenstaande elementen dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent de geloofwaardigheid en ernst van uw engagement en problemen in uw thuisland aannemelijk te maken.

Bijgevolg blijkt niet dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot subsidiaire bescherming, zou lopen in uw land van herkomst.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uw broer, G. G. (...) op 9 april 2010 een asielaanvraag indiende bij de Belgische asielinstanties. Op basis van zijn persoonlijke verklaringen, zijn politieke betrokkenheid en zijn specifieke situatie werd hem op 29 december 2011 de vluchtelingenstatus toegekend. Omwille van bovenstaande redenen en aangezien elke asielaanvraag individueel behandeld wordt, werd de vluchtelingenstatus en subsidiaire bescherming u geweigerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5; 52, § 2; 57/6, tweede lid en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de "beginzelen van behoorlijk bestuur", in het bijzonder van de algemene motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. De Raad merkt vooreerst op dat niet kan worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing artikel 52, § 2 van de vreemdelingenwet zou hebben geschonden daar artikel 52 enkel een regeling van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft. Daarenboven toont verzoekende partij *in concreto* niet aan op welke wijze een schending van dit artikel voorligt en de commissaris-generaal zijn bevoegdheid zou hebben overschreden.

2.2.2. Waar verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 48/2 van de vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat dit artikel bepaalt: "Kan als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming worden erkend, de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden". Verzoekende partij beargumenteert niet *in concreto* hoe voornoemd, algemeen geformuleerd artikel door de bestreden beslissing zou zijn geschonden zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.3. Betreft de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht, merkt de Raad op dat aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die

in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.5.1. Door verzoekende partij wordt in haar verzoekschrift betoogd dat rekening dient gehouden te worden met het gegeven dat ze een broer heeft die in België als vluchteling werd erkend en dat de feiten die tot zijn erkenning hebben geleid zeer nauw verbonden zijn met feiten die aan de basis liggen van haar eigen asielaanvraag. Zo waren ze beiden stichtende leden van dezelfde oppositiebeweging, namelijk de "7 november"-beweging en kwamen ze beiden in de problemen omwille van hun tegenkantingen tegen het regime. Volgens verzoekende partij is de erkenning van haar broer als vluchteling in België een sterke indicatie van haar gegrondheid van de vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951.

2.2.5.2. Aangezien elke asielaanvraag individueel moet worden onderzocht waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag, is de Raad van oordeel dat bovenstaand argument van verzoekende partij niet dienstig is. Zoals in de bestreden beslissing vermeld staat, kan, gelet op het gebrek aan geloofwaardigheid van de door verzoekende partij voorgehouden asielproblemen – hetgeen in onderhavig arrest wordt bevestigd, zie *infra* – eenzelfde beoordeling van haar asielaanvraag niet worden verantwoord. Verzoekende partij kan zich bijgevolg niet zonder meer steunen op de erkenning van haar broer teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

2.2.6.1. Daar waar verwerende partij oordeelt dat de twee aanbevelingsbrieven van D. D. niet van die aard zijn om de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partij te herstellen omwille van het gebrek aan objectiviteit van de inhoud van deze brieven gezien de nauwe relatie van verzoekende partij met deze persoon, meent verzoekende partij dat de nauwe band de brieven niet compleet van hun bewijswaarde ontdoet, daar de brieven nog steeds een getuigenis uitmaken van een belangrijk Georgisch oppositieleider en het asielrelaas van verzoekende partij bevestigen. Volgens verzoekende partij vormt deze nauwe band immers net een extra bewijselement (zie *infra*, 2.2.7.1.). Bovendien wijst verzoekende partij erop dat een getuigenis per definitie een subjectief gegeven is, wat echter niet impliceert dat het geen bewijswaarde kan hebben. Het feit dat verwerende partij niet de moeite nam om dieper in te gaan op een belangrijk bewijselement vindt verzoekende partij dan ook weinig zorgvuldig.

Verder wijst verzoekende partij er nog op dat één van de twee brieven van D. D. gericht was aan verwerende partij en een uitnodiging betrof om hem te contacteren zodat meer informatie kon worden verschaft en dat verzoekende partij bovendien tijdens haar gehoor een oproep deed aan de commissaris-generaal om D. D. te contacteren. Volgens verzoekende partij getuigt dit van onzorgvuldigheid in hoofde van verwerende partij en druist dit in tegen de richtlijnen van UNHCR met betrekking tot de verdeling van de bewijslast.

2.2.6.2. Vooreerst oordeelt de Raad dat aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden asielrelaas worden bijgebracht enkel bewijswaarde kan worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat *in casu* niet het geval is. Daarenboven kan aan een getuigenis

komende vanuit de eigen partij en bovendien van een persoonlijke vriend terecht geen objectief karakter worden toegekend.

Inzake de stelling van verzoekende partij dat de commissaris-generaal haar zorgvuldigheidsplicht schendt doordat hij D. D. niet heeft gecontacteerd om meer informatie te verkrijgen, herhaalt de Raad dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust op de kandidaat-vluchteling zelf en dat het niet de taak is van de commissaris-generaal en evenmin van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Het komt aan verzoekende partij zelf toe de informatie waarover D. D. beschikt aan te brengen. Daar waar verzoekende partij nog stelt dat dit indruist tegen de richtlijnen van UNHCR met betrekking tot de verdeling van de bewijslast, wijst de Raad erop dat vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen geen afdwingbare rechtsregels bevat zodat verzoekende partij er niet op kan steunen om tot de onwettigheid van de bestreden beslissing te besluiten (RvS 15 februari 2005, nr. 140.700; RvS 24 mei 2005, nr. 144.825; RvS 9 juni 2005, nr. 145.732).

2.2.7.1. Verzoekende partij betoogt in haar verzoekschrift dat verwerende partij te weinig rekening hield met de banden die zij heeft met de heer D. D., een bekend oppositielid in Georgië en een van de leiders van de “7 november”-beweging. Ze legt er de nadruk op dat deze band niet door verwerende partij wordt betwist, aangezien de band zelfs door verwerende partij gebruikt wordt om de objectiviteit van de verklaring van D. D. in twijfel te trekken. Verwijzend naar de bij haar verzoekschrift als bijlage gevoegde artikels (stukken 2 en 3), merkt verzoekende partij op dat D. D. omwille van zijn activisme geconfronteerd werd met problemen met de Georgische overheid. Volgens verzoekende partij verschaft deze band met D. D. haar geloofwaardigheid wanneer zij stelt dat ze oppositie voerde tegen president Saakashvili. Verzoekende partij verwijt de commissaris-generaal verder dat zij de band enkel op negatieve wijze bekijkt, namelijk wanneer de objectiviteit van de verklaring van D. D. wordt betwijfeld, en volledig voorbij gaat aan het positieve aspect. Verwerende partij bezondigt zich dan ook aan een heel eenzijdige lezing van de bewijselementen.

2.2.7.2. Betreffende de bemerking van verzoekende partij dat verwerende partij de band met D. D. enkel op negatieve wijze bekijkt en zich zo bezondigt aan een eenzijdige lezing van de bewijselementen, wijst de Raad erop dat elementen of gegevens in het voordeel van de vreemdeling niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). Verder merkt de Raad op dat de loutere band met D. D. geenszins de geloofwaardigheid van het asielrelaas kan herstellen, gezien de flagrante onaannemelijkheden en vaagheden betreffende essentiële elementen van het asielrelaas die door verwerende partij werden vastgesteld, en die, zoals verder blijkt in onderhavig arrest, op geen enkele manier door verzoekende partij op afdoende wijze worden weerlegd.

2.2.8. Aangaande het argument van verzoekende partij betreffende de motivering van verwerende partij inzake het feit dat verzoekende partij geen antwoord kan geven waarom juist zij vervolgd werd, wijst de Raad erop dat dit een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan.

2.2.9.1. Inzake de vaststelling van verwerende partij dat verzoekende partij amper op de hoogte is van de actuele politieke toestand in Georgië, alsook betreffende de acties van haar organisatie in haar land van herkomst, waardoor wordt getwijfeld aan het politiek engagement van verzoekende partij, meent verzoekende partij dat de commissaris-generaal hierbij een aantal elementen niet in aanmerking neemt die duidelijk aantonen dat zij wel degelijk politiek geëngageerd is. Zo sloot zij zich recent nog aan bij de zogenaamde “*Samokalako Fronti*” en bezocht zij een bijeenkomst in Brussel van de Georgische oppositie, waar ook een delegatie uit Georgië zelf aanwezig was.

2.2.9.2. De Raad merkt op dat het feit dat verzoekende partij zich heeft aangesloten bij “*Samokalako Fronti*” en haar loutere aanwezigheid op een bijeenkomst in Brussel van de Georgische oppositie de vaststelling van verwerende partij dat verzoekende partij nauwelijks op de hoogte is van de politieke toestand in Georgië en van de acties van haar organisatie in haar land van herkomst in geen geval in een ander daglicht stelt. Daar verzoekende partij volgens haar verklaringen mee de “7 november”-organisatie heeft opgericht, kan verwacht worden dat zij interesse heeft in de huidige toestand en de huidige problemen van haar organisatie en diens leden in Georgië. Zeker aangezien verzoekende partij zelf stelt nog op een bijeenkomst in Brussel te zijn geweest van de Georgische oppositie, kan door de Raad niet ingezien worden waarom verzoekende partij niet meer informatie heeft kunnen bekomen over

de huidige situatie van haar organisatie in Georgië. Zoals verwerende partij terecht opmerkt, vormen eventuele huidige problemen van de “7 november”-organisatie nochtans een goede indicatie van de huidige staat van de problemen van verzoekende partij zelf. Het is dan ook onaannemelijk dat verzoekende partij dergelijke vaagheid en dergelijke desinteresse aan de dag legt betreffende de huidige situatie van haar organisatie in Georgië, waardoor in ernstige mate afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

2.2.10.1. Inzake de motivering van verwerende partij dat het weinig waarschijnlijk is dat verzoekende partij onder eigen naam per vliegtuig, zijnde één van de meest gecontroleerde manieren van reizen, Georgië zou verlaten waardoor de kans op detectie en arrestatie bijzonder groot was daar verzoekende partij zelf verklaarde voor te komen op een lijst van personen die gekidnapt en vermoord gingen worden omwille van hun politieke ideeën, merkt verzoekende partij op dat zij nooit heeft gesteld dat het zou gaan om een officiële lijst van de Georgische overheid, die verspreid zou zijn onder alle overheidsdiensten en –functionarissen. Dergelijke lijsten hebben daarentegen van nature een geheim karakter, aangezien elke weldenkende machthebber dit soort lijst van personen die buitengerechtelijk vervolgd worden binnen een kring van ingewijden houdt. Verzoekende partij gokte er bijgevolg op dat de lijst niet verspreid werd onder alle politiediensten en douane. Volgens verzoekende partij impliceert het gegeven dat zij per vliegtuig onder eigen naam haar land ontvluchtte en door de douanecontrole geraakte dus niet dat er geen sprake zou zijn van vervolging.

2.2.10.2. De Raad acht het geenszins plausibel dat verzoekende partij een dermate groot risico neemt, gezien zij volgens haar verklaringen gezocht zou worden en op een lijst stond om gekidnapt en vermoord te worden. De opmerking dat het niet om een officiële lijst gaat, is hierbij niet afdoende. Verzoekende partij kon immers niet met zekerheid weten of haar naam bekend was bij de douane. Zelf zegt verzoekende partij immers in haar verzoekschrift dat ze “gokte” dat de lijst niet verspreid was onder de politiediensten en douane. Uit het voorgaande kan dan ook terecht worden besloten dat het op een officiële wijze verlaten van het land via een luchthaven, waar om veiligheidsredenen strenge controlenormen worden gehanteerd, niet strookt met de door verzoekende partij voorgehouden vrees voor de Georgische autoriteiten in de door haar aangehaalde omstandigheden.

2.2.11. Daar waar verzoekende partij nog stelt dat de elementen in de motivering van verwerende partij die nog niet worden weerlegd in het verzoekschrift slechts kleinere inconsistenties betreffen en dat verwerende partij teveel nadruk op en teveel gewicht toekent aan deze kleinere en minder belangrijke elementen, stelt de Raad vast dat verzoekende partij met dit argument geenszins de motivering van verwerende partij betreffende deze elementen weerlegt. De Raad stelt bovendien vast dat daar waar verzoekende partij meent dat het om kleinere en minder belangrijke elementen gaat, dit niet kan worden bijgetreden. De niet-weerlegde elementen van de bestreden beslissing hebben daarentegen betrekking op essentiële elementen van het asielrelaas. Ten eerste geeft verzoekende partij in haar verzoekschrift geen enkele verklaring waarom zij niet meer informatie heeft over de lijst waarop haar naam vermeld staat, dit terwijl deze lijst de directe aanleiding vormde voor haar vlucht. Ten tweede blijft ook de vaststelling van verwerende partij overeind dat verzoekende partij amper informatie heeft met betrekking tot andere personen van haar organisatie die net als haar eventuele problemen kenden. Ten derde werd de flagrante onaannemelijkheid dat verzoekende partij na haar arrestatie op 15 februari 2011 nog gewoon thuis verbleef tot 29 maart 2011, en dan pas vluchtte, niet door verzoekende partij weerlegt. Verwerende partij concludeerde terecht dat dergelijke houding niet te rijmen valt met een gegronde vrees voor vervolging. Van een persoon, die werkelijk vreest voor haar leven, kan immers een meer bedachtzame houding worden verwacht. Ten vierde werd door verwerende partij nog vastgesteld dat verzoekende partij regelmatig samenwerkt met mensenrechtenorganisatie “*Young Lawyers*”, maar hieraan haar persoonlijke problemen niet verteld heeft, wat eveneens een houding is die niet te rijmen valt met een gegronde vrees voor vervolging, aangezien zij via deze organisatie advies of informatie kon verkrijgen betreffende haar problemen en betreffende manieren om zichzelf te beschermen. De verwijzing van verzoekende partij naar de opmerkingen van het UNHCR betreffende kleine details en kleine inconsistenties is – aangezien het niet om kleine details en kleine inconsistenties gaat – is ter zake dan ook niet dienend. Derhalve blijft desbetreffende motivering inzake essentiële elementen van het asielrelaas dan ook onverminderd overeind.

2.2.12. Voormelde flagrante onwetendheden, vaagheden, onaannemelijkheden en desinteresse betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas verhinderen terecht enig geloof te hechten aan dit relaas en laten niet toe verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.13. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.14. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt dat bij twijfel aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielrelaas in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.15. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 22 november 2011 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.16. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.17. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – met uitzondering van het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT